

nansministeren. De i lovgivningen indeholdte regler om straf for urigtig selvangivelse m. v. finder tilsvarende anvendelse på de nævnte oplysninger."

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Der henvises til bemærkningen under nr. 3.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget har til formål at tilvejebringe lovhjemmel for, at ydelser i henhold til revalideringslovens §§ 3 og 4 (lov nr. 170 af 29. april 1960 som ændret ved lov nr. 231 af 8. juni 1966) ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter revalideringslovens § 3 kan der ydes hjælp til anskaffelse og vedligeholdelse af større bandager, proteser, sygevoгне, høreapparater og andre hjælpemidler, der skønnes uden uforholdsmæssig udgift at ville kunne afhjælpe eller i betydelig grad formindske følgerne af bestående invaliditet. Efter lovens § 4 kan der ydes hjælp til syge- og kurbehandling, når en væsentlig og ikke blot forbigående bedring af erhvervsevnen derved vil kunne opnås, eller der er fare for, at en væsentlig og ikke blot forbigående nedsættelse af erhvervsevnen vil indtræde, såfremt behandlingen undlades.

Det er antaget i praksis, at den gældende skattelovgivning i de fleste tilfælde indeholder hjemmel til at bortse fra de nævnte hjælpeydelse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det gælder, når hjælpen gives i form af naturalydelser eller refusion efter regning af udgifter, som den invaliderede person har afholdt.

En administrativ omlægning, der alene skyldes praktiske hensyn, har imidlertid medført, at hjælpen i visse tilfælde gives på den måde, at den invaliderede kvartalsvis får udbetalt et beløb til anskaffelse af visse forbindsstoffer o. lign. Det drejer sig om tilfælde, hvor udgifterne erfaringsmæssigt er af nogenlunde samme størrelse gennem en længere periode og udgør et forholdsvis ringe beløb. I disse tilfælde må det antages,

at den gældende lovgivning ikke indeholder hjemmel til at holde beløbene uden for indkomstopgørelsen. Da det ikke kan anses for rimeligt, at den nævnte administrative omlægning skal føre til beskatning i disse tilfælde, foreslås det nu at tilvejebringe den manglende hjemmel. Samtidig lovfæstes praksis på det område, hvor hjælpen hidtil er anset for skattefri.

Til nr. 3.

Ændringsforslaget går ud på at bevare fradragsretten for personlige skatter til kommunen samt for kirkelige afgifter. Ændringsforslag nr. 1 er den heraf følgende ændring i bestemmelsen om tilflyttere i ligningslovens § 2. Ændringsforslag nr. 6, 7, 9 og 10 indeholder konsekvensændringerne i lovforslagets § 3 om reguleringsfradrag, der ifølge ændringsforslagene alene skal beregnes på grundlag af statsskat og folkepensionsbidrag.

Til nr. 4.

Finansministeren har over for udvalget oplyst, at det lønregulerende pristal siden indførelsen af hustrufradraget er steget med 117 pct. Under hensyn hertil foreslås maksimumsbeløbet for hustrufradraget forhøjet til 3.000 kr.

Til nr. 5.

Ved ændringsforslaget indføres for de såkaldt medhjælpende hustruer et hustrufradrag på 1.500 kr., såfremt hustruen anvender en overvejende del af sin arbejdstid til arbejde i en erhvervsvirksomhed, som ægtefællerne driver i fællesskab. Det bør ved anvendelsen af bestemmelsen være afgørende, om hustruen har arbejdet mindst det halve af den normale arbejdsuge i ægtefællernes fælles bedrift.

Til nr. 6 og 7.

Der henvises til bemærkningerne under nr. 3. I formuleringen af ændringsforslag nr. 7 er ændringsforslag nr. 8 indarbejdet.

Til nr. 8.

Ændringsforslaget er foranlediget af en henvendelse fra Den danske Købstadfor-